

[ROZGNOJONY *part praet pass pf*

Wszystkie o jasne.

sg n N rozgnojon(e). ◇ pl A subst rozgnojoné.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Zaropiały, zaogniony*: cóż tá oto [*choroba*], która trapiąc przez wszytek wiek, [...] oto té krosty zászczérzoné, liszáie gorące, fistuły w goleni rozgnoioné czyni? *OczkoPrzymiot* 211.

2. *Rozpulchniony*: Mięfo ábo tłuftóć wšelkiego owocu dla tego dawa náturá/ áby náśienie iego (gdy on owoc ná ziemię vpádnie) tám rozgnoione rychley wéźło *Cresc* 1571 661.

Cf **ROZGNOIĆ, ROZGNOIĆ SIĘ**

MN